

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2541/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzése, a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.393/2022/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 26.B.368/2020/44. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] 1.1. A Fővárosi Törvényszék a 2022. november 8-án kihirdetett 26.B.368/2020/44. számú ítéletével az indítványozó terheltet bűnösnek mondta ki üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés *a*) pont és (5) bekezdés *b*) pont]. Ezért őt 6 évi szabadságvesztésre, a közügyektől 6 évi eltiltásra, 300 napi tétel, napi tételenként 4 000 forint, mindösszesen 1 200 000 forint összegű pénzbüntetésre és 6 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, igazgatója, gazdasági társaság vezető tisztségviselője, illetve felügyelőbizottságának tagja foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy az indítványozó terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetést meg nem fizetése esetére szóló, napi tételenként egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatásáról, továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.
- [4] 1.2. A védelmi fellebbezések alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2023. június 2-án meghozott 5.Bf.393/2022/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét

megváltoztatta, és az indítványozó terheltnek felrótt bűncselekmény megnevezéséből az üzletszerű elkövetésre utalást mellőzte. A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 3-3 évre enyhítette. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet érdemben helybenhagyta.

- [5] 1.3. A jogerős határozattal szemben az indítványozó terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 648. § a) pontjára, valamint 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontját megjelölve. Hivatkozása szerint a bíróságok anyagi jogszabálysértést elkövetve, törvénysértően minősítették az általa elkövetett bűncselekményt, s ezáltal törvénysértően súlyos büntetést szabtak ki vele szemben.
- [6] A felülvizsgálati indítvány indokai szerint az ügyben anyagi jogi jogszabálysértés történt, mert a tényállás hiányos, ellentmondásos, illetve a bíróság tévesen minősítette a cselekményét súlyosabban büntetendő költségvetési csalásnak. Az *in dubio pro reo* elvére és több kúriai, illetve BH döntésre utalva azt hangsúlyozta, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított súlyosító körülmény nem értékelhető a terhére, ezért enyhébb minősítés és enyhébb büntetés lenne indokolt. Sérelmezte továbbá az üzletszerűség megállapítását, mivel szerinte egyetlen cselekményből nem következhet rendszeres haszonszerzésre törekvés.
- [7] Az indítványozó terhelt kifogásolta az elsőfokú bíróság eljárását is. Állítása szerint a bíróság nem hallgatta meg személyesen a nyomozás során kihallgatott tanúkat, csupán vallomásaikat olvasta fel, nem tett meg mindent a tényállás teljes körű tisztázása érdekében, valamint nem értékelte megfelelően a tanúvallomásokat és nem tisztázta kellően az adóhatóság részére benyújtott számlák körét sem. Ezek alapján – álláspontja szerint – a bíróság eljárásában „prejudikációra utaló jelek” mutatkoztak, vagyis a bíróság már előzetesen kialakított állásponttal kezelte az ügyet, és nem biztosította a védekezés teljes körű érvényesülését. Ezt támasztotta alá állítása szerint az is, hogy amikor előadta védekezését, a tárgyalást vezető bíró arra úgy reagált, miszerint „ez szép mese volt”, amelyet a terhelt az elfogultság és az előítéletes bírói hozzáállás megnyilvánulásának tekintett.
- [8] Emellett az indokolási kötelezettség megsértésére is hivatkozott, mert véleménye szerint az ítélet indokolása nem volt kellően részletes és megalapozott. Mindezek miatt a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan enyhébb minősítés és enyhébb büntetés alkalmazását kérte.
- [9] A Legfőbb Ügyészség az indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Kiemelte, hogy a hivatkozott jogbiztonsági és törvény előtti egyenlőséggel kapcsolatos sérelmek nem tartoznak a felülvizsgálati okok közé, az elfogultsági kifogást pedig elkésetten terjesztették elő. Az ügyészség szerint az üzletszerűség törvényi feltételei fennálltak, mert az indítványozó terhelt több negyedéven keresztül ismétlődően elmulasztotta az áfafizetést, és ezzel rendszeres

vagyoni előnyre törekedett. Ezért indítványozta a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

- [10] Az indítványozó terhelt észrevételében fenntartotta korábbi érveit, különösen azt, hogy a rendszeres haszonszerzés nem volt bizonyított, továbbá ismét kifogásolta a bizonyítás hiányosságait és a bíró elfogult kijelentését.
- [11] 1.4. A Kúria a 2025. április 29-én meghozott Bfv.I.998/2024/11. számú végzésével hatályában fenntartotta a Fővárosi Törvényszék 26.B.368/2020/44. számú és a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.393/2022/10. számú ítéletét.
- [12] A Kúria megállapította, hogy az indítványozó felülvizsgálati indítványa részben a törvényben kizárt, részben nem alapos.
- [13] A Kúria indokai szerint a felülvizsgálatnak kizárólag a Be.-ben meghatározott anyagi jogi vagy kimerítően felsorolt eljárási szabálysértések esetén van helye. Az indítványozó terhelt által hivatkozott bírói elfogultság és prejudikáció elvileg megalapozhat felülvizsgálatot [Be. 608. § (1) bekezdés *b*) pont]. Az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) számú AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos alapkövetelmény, hogy az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: korábbi Be.) 416. § (1) bekezdés *c*) pontjában meghatározott felülvizsgálati eljárást megalapozhatja a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés *e*) pontjában foglalt elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítvány is. A hatályos Be. tartalmilag azonos szabályozása alapján felülvizsgálatnak ez okból továbbra is helye van. Az Alkotmánybíróság határozatában írtak alapján az elfogultsági kifogás azonban kizárólag akkor szolgálhat felülvizsgálati eljárás alapjául, amennyiben az elfogultságra okot adó körülményről csak a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást, illetve ugyanazt az okot nem ismételtelen jelentik be [Be. 15. § (4) bekezdés; Kúria Bfv.III.788/2020/17.]. A Kúria megállapította, hogy az indítványozó terhelt által sérelmezett körülmények – a bizonyítás lefolytatásának módja, illetve a tárgyaláson elhangzott bírói kijelentés – már az alapeljárás során ismertté váltak számára, ezért ezekre utóbb felülvizsgálati okként nem hivatkozhatott eredményesen.
- [14] A Kúria indokai szerint önmagában az a körülmény, hogy a bíróság nem adott helyt a védelem bizonyítási indítványainak, illetve a bizonyítékokat az indítványozó terhelt számára kedvezőtlen módon értékelte, nem alapozza meg a bíró elfogultságának megállapítását. A bizonyítékok értékelése és a további bizonyítás szükségességének megítélése a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az ezzel kapcsolatos kifogások valójában a tényállás megalapozottságát támadják, amely a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható.
- [15] Az ítélet indokolását illetően a Kúria kiemelte, hogy a Be. 608. § (1) bekezdés *f*) pontja szerinti eljárási szabálysértés kizárólag akkor állapítható meg, ha a határozat rendelkező része és indokolása közötti ellentét az ún. büntetőjogi főkérdések – tehát a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása –

tekintetében áll fenn (Kúria Bfv.I.1276/2020/2., Bfv.I.143/2022/2., Bfv.I.194/2022/2., Bfv.I.461/2022/2., Bfv.I.126/2023/8.). Ilyen ellentétre azonban a felülvizsgálati indítvány nem hivatkozott, a bizonyítékok értékeléséről való számadás hiányosságai ugyanis önmagukban nem eredményezhetik az indokolás és a rendelkező rész teljes ellentétét.

- [16] A Kúria kiemelte továbbá, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslat, amely nem szolgál a jogerős ítélet tényállásának újraértékelésére. A Be. rendelkezései alapján a jogerős ítéletben megállapított tényállás a felülvizsgálat során kötött, ezért nincs helye új bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt mérlegelésének vagy a tanúvallomások újraértékelésének. Ennek megfelelően az indítványozó terhelt bizonyítási eljárással, tanúkihallgatásokkal és bizonyítékértékeléssel kapcsolatos kifogásai érdemben nem voltak vizsgálhatók.
- [17] Az anyagi jogi kifogások körében a Kúria az üzletszerű elkövetés megállapításának törvényességét illetően kiemelte, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint az indítványozó terhelt az általa képviselt gazdasági társaság nevében 2012. év, négy egymást követő negyedévében elmulasztotta az általános forgalmi adó bevallását és megfizetését, amellyel összesen 468 465 122 forint vagyoni hátrányt okozott a költségvetésnek. A több negyedéven át ismétlődő adóelkerülő magatartás az üzletszerűség tárgyi oldalát megalapozta, míg az ismétlődő, tartós jogellenes bevételszerzésre irányuló magatartás a rendszeres haszonszerzésre törekvést igazolta. A Kúria indokai szerint az üzletszerűség megállapításához nem szükséges, hogy az elkövető személyesen gazdagodjon vagy kizárólag bűncselekményből éljen, elegendő, ha a bűncselekmények rendszeres jövedelemkiegészítést céloznak, illetve az elkövető által irányított gazdasági társaság jut rendszeres jogtalan előnyhöz.
- [18] A Kúria azt is megállapította, hogy a költségvetési csalás törvényi egységet képező bűncselekmény, azonban ez nem zárja ki az üzletszerű elkövetés megállapítását. A több részcselekmény jogi egységként történő értékelése nem eredményezheti azt, hogy az ismétlődő elkövetésen alapuló minősítő körülmény alkalmazása kizárt legyen.
- [19] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás minősítése törvényes volt, a terhelt indítványozó felülvizsgálati indítványa pedig részben törvényben kizárt, részben alaptalan. A hivatalból elvégzett vizsgálat során a Kúria további, felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértést sem állapított meg.
- [20] 2. Ezt követően nyújtotta be az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybírósághoz, és indítványozta a Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzése, a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.393/2022/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 26.B.368/2020/44. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Álláspontja szerint a támadott döntések ellentétesek az

Alaptörvény XXVIII. cikk (1)–(3) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joggal, az ártatlanság véelmével és a hatékony védelemhez való joggal.

- [21] Az indítványozó álláspontja szerint az elsőfokú bíróság már az eljárás kezdetétől előre kialakított állásponttal kezelte az ügyet, prejudikált. Állítása szerint a bíróság a vádiratban szereplő tényállást és minősítést kritika nélkül elfogadta, és már a bizonyítási eljárás lefolytatása előtt abból indult ki, hogy az indítványozó üzletszerűen elkövetett költségvetési csalást követett el. Ez szerinte sértette az ártatlanság véelmét és a pártatlan bírósághoz való jogot. Érvéle szerint az üzletszerűség törvényi feltételei nem álltak fenn, mert csak egyetlen bűncselekményt állapítottak meg vele szemben, miközben a Btk. szerint az üzletszerűséghez több, azonos vagy hasonló jellegű bűncselekmény és rendszeres haszonszerzésre törekvés szükséges. Hangsúlyozta azt is, hogy büntetlen előéletű, rendezett életvitelű volt, így nem volt megállapítható „bűnöző életmódra” berendezkedés sem.
- [22] Az indítványozó részletesen hivatkozik az Alkotmánybíróság korábbi határozataira, amelyek szerint az ártatlanság véelme megköveteli, hogy a bíróság a vádlott bűnösségét ne előfeltételezze, és a prejudikáció tilalmát maradéktalanul érvényesítse. Azt állítja, hogy az eljáró bíró elvesztette pártatlanságát, mert a bizonyítási eljárás során a vád álláspontját támogatta, miközben a védelem érveit és bizonyítási indítványait nem kezelte egyenrangúan.
- [23] Sérült továbbá a hatékony védelemhez való jog az indítványozó álláspontja szerint. A bíróság nem biztosította ugyanis a fegyverek egyenlőségét, mert a védelem által kezdeményezett bizonyítási indítványokat figyelmen kívül hagyta vagy érdemi indokolás nélkül mellőzte. A védelem emiatt nem tudta megfelelően becsatornázni a számára kedvező bizonyítékokat az eljárásba, így a bíróság valójában nem vizsgálta meg azokat.
- [24] Kifogásolja továbbá az indítványozó az ítéletek indokolását is. Álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság nem fejtette ki megfelelően, hogy milyen konkrét bizonyítékok alapján jutott a bűnösségre, különösen az üzletszerűség és a szándékosság tekintetében. Álláspontja szerint az ítéletek indokolása sablonos, általános megállapításokra épül, és nem mutatja be a konkrét bizonyítékokból levont logikai következtetéseket. Ez pedig sérti az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményét és az eljárás átláthatóságát.
- [25] Az indítványozó azt is sérelmezi, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárásban nem orvosolta ezeket az alkotmányos problémákat. Véleménye szerint a Kúria érdemi indokolás nélkül hagyta helyben az alsóbb fokú döntéseket, és nem vizsgálta megfelelően az ártatlanság véelmének, a pártatlanságnak és a védelemhez való jognak a sérelmét.
- [26] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.

- [27] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.
- [28] 3.2. Az Abtv. 27. §-a értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, érintettsége terheltként fennáll a támadott bírósági döntéssel összefüggésben.
- [29] 3.3. Az indítvány eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó szabályt és kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmény megállapítására, előadja az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói ítéletek álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)-(3) bekezdésével.
- [30] 3.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [31] Jelen esetben az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, a pártatlan eljárás követelménye, a védelemhez való joga, valamint az ártatlanság védelmének sérelmét látja abban, hogy az eljáró bíróságok nem megfelelően tisztázták a tényállást, nem vették kellő súllyal figyelembe a védelem érveit, a bizonyítás következetesen egy irányba haladt és a határozatok indokolásából nem tűnik ki az üzletszerűség megállapíthatóságának alapja.
- [32] Az Alkotmánybíróságok következetes gyakorlata szerint hangsúlyozza, hogy a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok feladata. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24], 3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15], 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.

- [33] A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejtthesse, az igényrel szembeni érveit felhozhassa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik” {vö. 8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [26]; 3248/2023. (VI. 9.) AB határozat, Indokolás [24]; 3377/2025. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [34] Hasonlóképpen, az ártatlanság vélelme az Alkotmánybíróság értelmezésében elsősorban azt szolgálja, hogy a büntető felelősség elbírálása során a döntésre jogosított elfogulatlan, pártatlan hozzáállást tanúsítson, továbbá a döntésre megalapozott bizonyítással, a prejudikáció tilalmának sérelme nélkül kerüljön sor. Ez egyben azt is garantálja, hogy az eljárás alá vont személy a felelősség megállapításával járó hátrányos jogkövetkezményeket ne szenvedje el a felelősségének megállapítása nélkül {3243/2014. (X. 3.) AB határozat, Indokolás [19]–[20]}. A pártatlan bírósághoz való jog pedig szorosan összefügg az ártatlanság vélelmével. A pártatlanság követelményét az Alkotmánybíróság a 67/1995. (XII. 7.) AB határozatban is vizsgálta és a következő megállapításokat tette, amiket később a 21/2014. (VII. 15.) AB határozatában is megerősített: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítéletmentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében (Indokolás [105], 3172/2025. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [53]}.
- [35] A bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, vagyis a bíróság kötelezettsége, hogy az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {ld. pl.: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]; 1041/2026. (II. 6.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [36] Megállapítható, hogy az indítványban foglaltak nem vetik fel ezen alapjogok sérelmét. Az eljáró bíróságok a büntetőeljárás során figyelembe vették és vizsgálták az indítványozó kifogásait, mind a tényállás, mind pedig az anyagi jogi kifogások körében. Ennek során a Fővárosi Ítéltábla vizsgálta és - részletezve - indokolta a bizonyítás törvényességét, köztük a nyomozás során kihallgatott tanúk vallomásainak tárgyalás ismertetését, további tanúk meghallgatásának mellőzését {Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.393/2022/10. számú ítélet, indokolás [38]-[44]}, megállapítva, hogy a törvényszék az ügy megítélése szempontjából lényeges valamennyi bizonyítékot

megvizsgálta és azokat a Be. 167. §-ában foglaltaknak megfelelően okszerűen, a logika törvényei szerint értékelte {indokolás [47]}.

- [37] Hasonlóképpen, a Kúria kifejezetten vizsgálta az indítványozó által hivatkozott, kifogásolt – általa a prejudikáció és elfogultságként értékelt, s a pártatlanság, semleges ítélezés iránt kételyt ébresztő – körülményeket, illetve azok kérdését. A Kúria végzésében részletesen megindokolta, hogy az indítványozó által hivatkozottak miért nem foghattak helyt {Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzés, indokolás [29]–[34]}.
- [38] Az anyagi jog vonatkozásában pedig az eljáró bíróságok értékelték és indokolták az üzletszerűség tárgyi és alanyi feltételeinek fennállását {Kúria Bfv.I.998/2024/11. számú végzés, indokolás [43]–[54]}.
- [39] Az a körülmény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró bíróság indokolt jogi álláspontját, önmagában még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől {lásd például: 3275/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [21]}. A tisztességes eljáráshoz való jog nem garantálja azt, hogy az eljáró bíróság az indítványozó álláspontját fogadja el. Az a körülmény, hogy a bíróság az indítványozó által vitatott bizonyítékokat másként értékelte, ilyen sérelmet önmagában nem eredményez. Hasonlóképpen, a pártatlanság követelménye sem sérül pusztán azért, mert a bíróság az indítványozóra terhelő bizonyítékokat meggyőzőbbnek találta, és azok alapján marasztaló döntést hozott. A védelemhez való jog sérelme szintén nem állapítható meg csupán a bizonyítékok bíróság általi, az indítványozótól eltérő értékelése miatt.
- [40] Mindebből következően nem állapítható meg bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállása.
- [41] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdésére tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró